

[ROZTERANY *part praet pass pf*

rozterany, roztyrany.

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-), e z tekstu nieoznaczającego é; a jasne.

pl N subst rozteran(e). ◇ A m pers roztyran(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady) s.v. roztyrać, rozterać.

Rozproszony, znajdujący się w wielu różnych miejscach:

a. O ludziach [po czym]: pobili tam Krolewskie słuźebne po gośpodách roftyráne/ drudzy ná zamek zvciekáli *BielKron* 1597 410 (*Linde* s.v. roztyrać, rozterać).

b. W tekście [w czym]:

Wyrażenie: »i tam i sam rozterany«: Iáko lekárłtwá członku ktorego/ ácz były w kśęgách Lácińłkich/ y tám y fám rołteráne: Myłmy ie wełpołek zebrawłzy w Rozdźiały/ porzádzkiem poštáwili. *SienHerb* 618 (*Linde* s.v. roztyrać, rozterać).

Synonim: rozproszony.

Cf **ROZTERAĆ**

ALKa